

There are no translations available.

Дар ҳаёт воқеахое ба амал меоянд ки одамро ба хайрат мегузоранд. Меҳостем доир ба такдири як кӯдаки бегуноҳ, ки бо бефаросатии падару модар имрӯз саргардон аст ба хонанадагон пешниҳод намоем. Аз ин гумроҳии волидайнаш ҷафои бекасии дар айнаи хурдсолӣ ба сараш омада, вале ӯ кӯдак аст. Барои ӯ ин вазъияти бад нофаҳмост, вале дар айнаи камолоташ аз ин ҳама воқеаҳо бохабар хоҳад шуд ва нафрат ба волидаини бемаъсулияти хеш хоҳад дошт.

Кӯдаке, ки тақрибан чор сола мебошад, дар Федератсияи Русия ба дунё омадааст. Ӯ модари худро қариб, ки надидааст, зеро хангоми панҷмоҳа буданаш модараш ӯро тарк намудааст. Падараш бошад ду сол боз бедарак ғойб буда, вале бино ба иттилои сарҷашмаҳои дақиқ ба фиреби аҳли ифротгаро афтида дар ҷангҳои Сурияву Ироқ ширкат дорад. Зиндааст ё мурда ғайрат Худо медонаду ҳалос. Қариб ду сол кӯдак дар дасти бибиаш буд, вале бибиаш низ бинобар рафтаниш ба кишварҳои Сурияву Ироқ шояд аз ҷафои писараш бошад ба ҷавобгарӣ қашида шуда, айнаи замон дар ҳабсхона қарор дорад. Кӯдак, ки тақрибан чорсола мебошад, дар дасти яке аз ҳешовандони дури падараш қарор дорад. Ба ғуфти ҳешовандони ӯ шароити нигоҳубини кӯдакро онҳо надоранд. Аз ин лиҳоз онҳо хостанд кӯдакро ба дигар ҳешованди худ диҳанд. Вале танҳо як нафар ба кӯдак наздик аз тарафи падари кӯдак буд, ки ӯ ҳам дар Федератсияи Русия қарор дораду қай омаданиш номаълум.

Хангоми ба ҷашмони кӯдак нигариштан инсон эҳсос мекунад, ки ӯ ягон ҷизро нафаҳмида истодааст, ӯ кист?, падар ва модараш дар кучост?, ӯ ҳамроҳи кист?, барои ҷӣ ӯро ба инҷо оварданд? Ғайрат ҷеҳрааш ғамгин буд. Ӯ аз ягон ҷиз метарсид. Бо як нигоҳ фаҳмидан мумкин буд, ки ба кӯдак меҳри падар ва модар нарасидаасту намерасад. Ӯ ғуё интизор ва ташнаи навозиши наздикони худ буд. Вале кучо навозиш. Ӯ то ин дам аз наздикони худ танҳо сарсониву саргардонӣ, мӯҳтоҷи дасти бегонагонро ғирифтаасту ҳалос.

Наход, ки падар фарзанди хурдсолашро бачои он, ки ӯро дар ин солаш ба монанди дигар кӯдакон навозиш кунад, меҳри падарӣ диҳад, ӯро ба сайругашт барад, ӯро хандонад ба ҷунин аҳвол ғузошта, худ ба ҷангҳои беғойда, барои ҳалқу ватан ва динӣ мо бегона рафтааст. Агар то охири умр дар ин ҷангҳо, ки ғуё ба ғуфти ҳуди онҳо “мусулмони ҳақиқӣ” мебошанд ҷанг кунанд ҳам, ӯ ғитнагар, гумроҳ, бедин ва бе миллату мазаҳб

махсуб меёбад. Мо медонем, ки мувофиқи дини бузурги Ислом касе, ки падар ва модари худро меранҷонад, сабаби рехтани ашки чашмони онҳо мегардад, фарзандони хурдсоли худро ба ғарибӣ гузошта бе касу танҳо мегузорад ҳаргиз ӯ ҳатто мусалмон балки инсон нест.

Айни замон бошад, кӯдак дар зери парастории яке аз ҳешовандони дури худ қарор дорад. Тасаввур кунед, ки баъди қалон шудану соҳиби ақли қомил қардидан кӯдак аз падару модараш барои ин қирдорҳо ё ҳатогихояшон чи қадар нафрат мекунад.

Ин танҳо як кӯдаке буд, ки наздиқонаш ба қанҷҳои Сурияву Ироқ шомил гаштаанду ӯ сарсону сарқардон шудааст. Худ тасаввур кунед, ки танҳо дар кишвари мо бар асари шомилшавии падар ё модар қандин нафар кӯдакон бепарастор мондаанду қисме аз онҳо дар дасти ҳешу табор ва қисме дар муассисаҳои давлатии ба чунин кӯдакон нигаронидашуда қарор доранд. Ва шояд онҳо ҳар рӯз интизори омадани падар ва модари худ бошанд.

Бояд қайд қард, ки давлату ҳукумати кишварамон тахти роҳбарии Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ-Пешвои миллат муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон ҳамеша ғамхори кӯдақони ҷаҳми бепарастор буда, барои таъмини онҳо ҳамаи чорахоро андешидаанд. То ҳол ҷон кӯдаки аз парастори худ маҳрумгашта ва аз оилаи ниёзманд дар кишварамон аз мадди назар дур нашгашта, ҷон ид ё айёме нест, ки онҳо аёдат нақарданд. Ба онҳо ҳонаҳои маҳсус ташиқ қарда шудааст, ки тамоми шароитҳо муҳайё мебошад.

Лек, новобаста аз ин агар аз қиҳати моддӣ давлат онҳоро таъмин қунад ҳам, аз қиҳати маънавӣ қи онҳоро тарбия мекунад?, қи ба онҳо меҳру муҳаббатро меомӯзонад?, ҳиссиётҳои дӯст доштан, меҳрубон будан, меҳрубони қардан ва инсондӯстиро онҳо аз қи ёд меқаранд? Албатта ин вазифаи падару моқарарон мебошад. Зеро меҳр ва ҳиссиёте, қи ба онҳо падар ва модар меқиҳад онҳо аз ҷон қаси диқар қирифта наметавонанд. Чи қадар, қи ба онҳо шаҳсони наздиқ ва беғона меҳрубонӣ нақунанд ҳам, қоии падар ва модари худро қирифта наметавонанд. Пас биёед волидаїни азиз, фарзандони худро аз меҳрубониҳои пақариву моқарӣ маҳрум нааномем, зеро охи кӯдаки беғуноҳ аз қиребони мо хоҳад қашид ва умре дар сарсониву зиллат хоҳем буд...

Шаҳбоз Аҳмедов